

РЕШЕНИЕ

№ 3903

гр. София, 11.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 8 състав,
в публично заседание на 14.05.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Рашкова, като разгледа дело номер **2520** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 87 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/ във връзка чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс /АПК/

Образувано е по жалба вх. № 6774 от 11.03.2013 г. по описа на Административен съд – София град и вх. № УП 5476/06.03.2013 г. по описа на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, подадена от А. Ледина, гражданин на Р., [дата на раждане] в [населено място], Р., вероизповедание – християнин - католик, етническа принадлежност – омоко, семейно положение – неженен, ЛНЧ [ЕГН] срещу Решение № 279/22.02.2013 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет, с което му е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

В жалбата се сочи, че оспореният акт е незаконосъобразен, поради допуснати при постановяването му съществени нарушения на административно производствените правила и противоречие с приложимия материален закон. Твърди, че спрямо него е налице алтернативното основание за предоставяне на хуманитарен статут на основание чл. 9, ал.1, т.2 от ЗУБ с оглед съществените нарушения на човешките права в държавата му по произход.

В хода на съдебното производство редовно призован жалбоподателят се явява лично, назначен му е преводач от български на английски език и му е предоставена адвокатска защита от Бюрото за правна помощ – адв. Т.. Поддържа жалбата си и моли да бъде уважена като се отмени решението на ответника.

Ответникът по жалбата, редовно призован не се явява и не се представлява.

Настоящия съдебен състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

Чуждият гражданин е пристигнал в Република Б. нелегално през месец ноември 2012 г. Мотивира молбата си за закрила с бягство от размириците в района на постоянното му местоживееене в Р.. От проведените интервюта става ясно, че е напуснал страната си заради възникнал междуплеменен конфликт в спор за земя. Този конфликт тлеел и гаснел на приливи и отливи от дълги години. В борбата за територия старейшините принуждавали младежите да се бият в името на бащите им. По време на въоръжените сблъсъци през 2011 г. баща му бил убит, а брат му починал в болница на 19.03.2012 г. Заявява, че той не бил насилствено задължаван да се бие, защото напуснал селото си. Твърди, че не е имал никакви проблеми с официалните руандийски власти, не е арестуван или осъждан и не е политически ангажиран.

Видно от мотивите на оспорения административен акт, ответникът е приел, че подадената молба за статут от А. Ледина е неоснователна. Председателят на ДАБ е посочил, че не кредитира бежанската история на жалбоподателя поради нейното вътрешно противоречие и установената обстановка в Р.. Подчертано е, че в протокола от проведеното на 29.11.2012 г. интервю А. Ледина е заявил, че спорът за земя бил между неговото и племето „угагу”, който през последните 4 – 5 години ту се усилвал, ту затихвал. Жалбоподателят е заявил, че Р. бил напуснал преди 4-5 месеца и след смъртта на баща му, завел болната си майка при приятел в К.. Там останал 10 месеца и заминал за Н. да търси работа. От време на време посещавал майка си в К., за да ѝ носи пари. Не може да каже къде и колко време е прекарал в Н.. Причината за въоръжения конфликт между племената била, кой да стане вожд и да управлява района. В разказа му в интервюто от 25.01.2013 г. се появява и още едно племе, включило се в борбата за преразпределение на територията, племето „угумбе". В информацията съдържаща се в справка вх. № 01-6102/14.11.2012 г. на дирекция „Международна дейност и европейски бежански фонд" на ДАБ липсват данни за съществуването в Р. на племена с имена „омоко" и „угуагу", както и за съществуващ на територията на страната въоръжен конфликт.

Противоречиви са твърденията на чужденеца и във връзка с местонахождението на майка му. В интервюто от 25.02.2013 г. заявява, че бил оставил майка си при неговата леля, живуща в отдалечен район от селото им. Същата работела в К. и плащала на момиче да се грижи за майка му.

За недостоверността на бежанската история на кандидата сочи и противоречието му относно самоличността му. В регистрационния лист рег.№ УП 5476/30.10.2012 г. е заявил, че постоянния му адрес е [населено място], [улица], а по професия шофьор. В последното интервю от 25.01.2013 г. по тези въпроси твърди, че е живял единствено в [населено място] и по професия бил бояджия. За явното му представяне с фалшива самоличност говорят и фактите свързани с незнанието му, кога и за какво са се провели последните избори в Р., за имената на най-мощните в Р. племена „хуту" и „тутси", и извършения геноцид през 1994 г., когато руандийци убиват между 750 хиляди и милион граждани, в това число три четвърти от населението „тутси". В потвърждение на извода, за неправдоподобността на молбата, са и обяснения на Ледина, свързани с пътя му от Р., през Т. до Република Б.. Вървенето 3-4 месеца пеша през храстите, достигайки до голяма солена вода, последващо четири дневно плаване с надуваема лодка, отново продължавайки пеша и срещата му с един бял човек, от

който разбрал, че се намира в Т. и накрая научавайки, че е в Б. след откарването му в СДВНЧ-Б..

Ответникът е приел, че за А. Ледина не са налице предпоставки за предоставяне статут по чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, тъй като не са установени факти, въз основа на които да се приеме, че той е бил обект на дискриминация или на достатъчно тежки по своето естество, или повторямост мерки, с които са нарушавани основните му права. Молителят не е бил обект на преследване по смисъла на чл. 8, ал. 2 - 5 от ЗУБ и няма риск от бъдещо такова. Поради това, искането му за предоставяне на бежански статут е квалифицирано като неоснователно.

На базата на разказите на чужденеца, административният орган е счел, че за него липсват предпоставките за предоставяне и на хуманитарен статут. Посочено е, че жалбоподателят не е направил твърдения във връзка с възможността за прилагането на чл. 9, ал.1, т.1 от ЗУБ. Подробно са изследвани и другите две предпоставки за търсене и предоставяне на субсидиарна закрила.

В хода на съдебното производство като писмени доказателства са приети представените с административната преписка такива.

С оглед събраните по делото доказателства, настоящия съдебен състав на Административен съд – София - град, приема от правна страна следното:

Оспореното решение № 279 от 22.02.2013 г. на председателя на ДАБ е върчено на кандидата на 28.02.2013 г., като жалбата до Административен съд София град е подадена чрез административния орган на 06.03.2013 г. Следователно, жалбата е подадена в рамките на 14-дневния срок от надлежна страна и същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган, при спазване на административнопроизводствените правила, при правилно тълкуване и прилагане на материалния закон, в установената от закона писмена форма и същият е съобразен с целта на ЗУБ.

Оспореното решение е издадено в рамките на общото производство по чл. 72 и сл. от ЗУБ от председателя на ДАБ съгласно компетентността му, уредена в чл. 75 от ЗУБ. Съгласно чл. 75, ал. 1 от ЗУБ в срок до три месеца от образуване на производството председателят взема решение за: 1. предоставя статут на бежанец; 2. отказва статут на бежанец; 3. предоставя хуманитарен статут и 4. отказва хуманитарен статут.

В настоящия случай производството е образувано по повод подадена молба за предоставяне на статут, рег. № ЛМ – 8559 от 24.10.2012 г. на Дирекция „Миграция”, СДВНЧ – Л., МВР, изпратена на Д. по реда на чл. 58, ал.4 от ЗУБ. Желанието за закрила е потвърдено и с молба вх. № 1157 от 30.10.2012 г. по описа на РПЦ – С., на която дата жалбоподателят е и регистриран.

В регистрационния лист е записано, че е [дата на раждане] в Р., [населено място]. Самоличността му е установена с декларация по реда на чл. 30, т.3 от ЗУБ. На 31.10.2012 г. е проведено първото интервю с него. С писмо изх. № УП 5476 от 31.10.12 директорът на РПЦ – С. е уведомил директора на Специализирана дирекция „Т” при ДАНС, че А. Ледина подал молба за закрила. Отговорът е върнат на 07.01.2013 г., когато е заведен с рег. № УП 5476 на директора на Специализирана дирекция “Т” – ДАНС, с което се уведомява председателя на ДАБ при МС, че към онзи момент ДАНС не възразява да бъде предоставена закрила в Република Б. на жалбоподателя.

Решаващият орган при ДАБ при МС е издал Решение № 3401 от 09.11.2012 г., с което на основание чл. 67в, ал.1 от ЗУБ във връзка с чл. 13 на Регламент (ЕО) № 343/2003 г. на Съвета, е образувал производството за предоставяне на статут в Република Б. на А. Ледина. То е връчено на адресата си на 16.11.2012 г.

Извън срока по чл. 70, ал.2 от ЗУБ е изготвена докладна записка с рег. № УП 5476 от 30.11.2012 г., с която се предлага образуването ускорено производство по предоставяне на статут на А. Ледина да се преобразува в производство по общия ред, тъй като е изтекъл тридневния срок за взимане на решение.

На 25.01.2013 г. е проведено ново интервю с кандидата, за което е изготвен протокол с рег. № 5476, не е изготвен аудио запис, в присъствието на адв. Т. Л. от АНЦБ.

В срока по чл. 74 от ЗУБ, изчисляван от датата на докладната записка, старши експерт Е. Ц. в РПЦ – С. е изготвила и представила Становище рег. № УП 5476 от 05.02.2013 г. до председателя на ДАБ при МС. Върху него е поставена резолюция „ДА” от същата дата.

За времето от депозираното становище до датата на издаване на оспореното решение, административният орган не е осъществявал събеседвания с жалбоподателя (видно от доказателствата по делото), а само е събирал информация за обстановката в държавата по произход – Справка вх. № 01 – 6102 от 14.11.2012 г., изготвена от дирекция “Европейски въпроси, международна дейност и европейски бежански фонд” при ДАБ. Настоящият съдебен състав като се запозна с представените по делото писмени доказателства и съобрази изложеното от жалбоподателя в административното производство, споделя изцяло изводите на ответника, изложени в оспорения акт. Правилно административният орган е направил извод, че чужденецът не прави достоверни твърдения за проявено спрямо него насилие в Р. по причина на раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група, политически убеждения. Не е заявил конкретни случаи на нарушаване на човешките му права в държавата му по произход. Съвсем правилно и законосъобразно, ответникът по делото се е позовал на даденото определение за „преследване” в чл. 8, ал.4 от ЗУБ, а именно, че това е нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество и повторяемост, което не се установява в конкретния случай. Дискриминационни и други неблагоприятни мерки, водещи до риск от преследване също не се установяват. Имайки предвид горното правилен изводът на административния орган, че искането на жалбоподателя в частта за предоставяне на бежански статут следва да бъде отхвърлено.

Отделно от нова се установява, че спрямо Ледина не са налице предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут. Изложената фактическа обстановка не дава основания да се приеме, че той е бил принуден да напусне родината си поради реална опасност от смъртно наказание или екзекуция. Тежки посегателства като изтезание, също не се установяват. Макар чужденецът да заявява, че младежите са били заставяни от старейшините да воюва, той не твърди лично да е бил принуждаван да воюва на страната на племето си, той не твърди спрямо него да е имало някаква заплаха в тази връзка. Приема се, че спрямо жалбоподателя не са предприемани мерки, застрашаващи свободата, живота или сигурността му от официалните власти или от някоя конкретна групировка, която държавата не е в състояние да контролира. Налага се извода, че чужденецът няма бежанска история, а е напуснал Р. поради съображения относно личните му усещания за неговата защитеност и сигурност на цялата територия на страната, което не е основание за предоставяне на статут. От

установеното следва изводът, че чужденецът не е бил изложен и за него не съществува бъдещ риск от посегателства по чл. 9, ал. 1, т. 1 и 2 от ЗУБ.

След извършено детайлното анализиране на информацията в посочената по-горе справка, не се установяват и разширенията, дадени в тълкувателно решение от 17.02.2009 г. на Съда на Европейските общности /С./ по тълкуването на чл. 15, б. "в" от директива 2004/1983 ЕО, които се преценяват във връзка с прилагане единствено на посочената законова хипотеза. Според това решение, наличието на подобна заплаха по изключение може да се счита за установено, когато степента на характеризиращото въоръжения конфликт безогледно насилие в страната достигне до такова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице поради самия факт на пребиваване там, е изложено на реална опасност да претърпи тежки и лични заплахи.

Видно от информацията в цитираната по-горе справката, Р. е конституционна република със силна президентска власт. През август 2010 г. са проведени избори за президент, а през септември същата година и избори за парламент. Международните наблюдатели на парламентарните избори смятат, че те са протекли до голяма степен в съответствие с общоприетите стандарти за свободни и честни избори. Няма никакви данни за въоръжени конфликти в страната.

С оглед на извършената преценка на обстановката в държавата по произход на молителя се приема, че той не е бил принуден да напусне Р. поради реална опасност от тежки и лични заплахи срещу живота или личността му като гражданско лице поради насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт, поради което не са налице предпоставките на чл. 9, ал.1, т. 3 от ЗУБ.

По тези съображения Административен съд – София град, I – во отделение, 8 ми състав намира, че обжалваният административен акт е законосъобразен, а подадената срещу него жалба следва да се отхвърли като неоснователна.

Водим от горното

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. Ледина, гражданин на Р., ЛНЧ [ЕГН] срещу Решение № 279/22.02.2013 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет.

Решението подлежи на обжалване пред върховния административен съд в 14 дневен срок от получаването му от страните, респ. Съобщението за неговото постановяване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: